

Tisztelt dr. Karsai Dániel úr és dr. Kollarics Flóra asszony!

A csütörtöki megbeszélésünkön a további lépések megbeszélése lesz a téma és ezzel kapcsolatosan érkezett még egy észrevétel egy Tagunktól.

Kérem szíveskedjenek kialakítani álláspontjukat arra nézve, hogy az Önök által ajánlott eljárásban felhasználható-e a Tagunk által felvetett javaslat. Különös tekintettel arra, hogy az Önök által megküldött Memorandumban is a tényállás rögzítésénél hivatkoznak az EU Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatára, mely szerint a nyugdíjhatározat jogerőre történő emelkedésével egyidejűleg nem fejt ki az összes joghatását, hanem épp ellenkezőleg az érintett személy teljes nyugdíjas időszaka alatt rendszeres hatást vált ki.

Tagunk jelezte, hogy véleménye szerint a a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló

2011. évi CLXVII-es törvény nem felel meg a korábban az Országgyűlés által elfogadott jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény II. Fejezet (A jogalkotás alapvető követelményei) 2. § (2)-(3)-as pontjában foglaltaknak.

2. § (2) Jogszabály a hatálybalépését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget, kötelezettséget nem tehet terhesebbé, valamint nem vonhat el vagy korlátozhat jogot, és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé.

(3) A jogszabály hatálybalépésének időpontját úgy kell megállapítani, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre a jogszabály alkalmazására való felkészülésre.

Véleménye szerint egyértelműen megállapítható ugyan is, hogy a 2011. évi CLXVII-es törvény jogokat vont el a korábban korkedvezményes nyugdíjban részesülőkől, méghozzá úgy, hogy a jogerős nyugdíjhatározatot nem helyezte hatályon kívül. A törvény erejénél fogva hátrányosan módosította a korkedvezményes nyugdíjasok státuszát, megjegyzem korábban ezt is a hatályos jogszabályok tették lehetővé, csökkentette a korkedvezményes (szolgálati) nyugdíj határozat alapján nekik járó összeget, megvonta Tőlük a korábban, mint nyugdíjasoknak, részükre járó kedvezményeket. Ráadásul 2021-ben már csak rájuk vonatkozik a keresetkorlát, vagyis csak a szolgálati járandóságosok vannak

abban a helyzetben, hogy amennyiben a járandóságuk mellett dolgoznak, akkor az adott év első napján érvényes minimálbér 18 szorosánál többet nem kereshetnek, vagy ha még is, akkor attól a hónaptól kezdve, amikor eléri, vagy meghaladja a keresetük a korlát összegét, akkor felfüggesztik az adott évre a járandóság folyósítását.

A korkedvezményes nyugdíjat az adott időszakban hatályos jogszabályokban foglaltaknak megfelelően állapította meg az erre illetékes hatóság. Az minden esetben, munkában eltöltött időszakhoz kötődött, függetlenül attól, hogy munkaviszonyban, vagy a fegyveres testületeknél különleges közszolgálati jogviszony alapján végezték a korkedvezményes nyugdíjasok a korábbi munkájukat.

Tagunk úgy véli, hogy a 2011. évi CLXVII-es törvény egyértelműen a közhatalommal való visszaélés ékes példája, hiszen egy jogerős nyugdíjhatározatban (melyet nyugodtan lehet az állam korábbi kötelezettségvállalásának tekinteni, mely jogszabályi kötelezettségeken alapult) meghatározott jogot és juttatást ír felül, még hozzá kedvezőtlen módon.

Érdekesnek tartja azt is, hogy bár az EU Bíróság gyakorlata szerint a nyugdíjhatározat rendszeres joghatást vált és még is egy jogszabály lehetővé teheti ennek a joghatásnak a megszakítását, negligálását, úgy hogy egyébként a nyugdíjmegállapító határozat érvényben marad.

Nem tudom mennyiben tudják vagy lehet figyelembe venni a Tagunk által leírtakat az elkövetkezendőkben indítandó eljárásnál, de mindenképp fontosnak tartottam, hogy Önöknek is megküldjem előzetesen ezt a véleményt.

Üdvözlettel:

Kutiné Csurgai Ágota

KNOE elnöke